

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 27 mei 2008 in zaak nr. 07/24807 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 mei 2008, verzonden op 29 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 17 juli 2008 heeft de vreemdeling een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De bij voormelde brief van 17 juli 2008 door de vreemdeling overgelegde contra-expertise van kinderradioloog dr. S.G.F. Robben van 3 maart 2008 (hierna: de contra-expertise) kan niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken. Dit stuk heeft de vreemdeling voor het eerst in hoger beroep in het geding ingebracht. Uit de datering van de begeleidende brief kan worden afgeleid dat de Stichting Medisch Advies Kollektief de contra-expertise op 16 juli 2008 aan de gemachtigde van de vreemdeling heeft verzonden. Gelet op de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling valt evenwel niet in te zien dat de contra-expertise, gelet op de datum daarvan, niet eerder, tijdens de procedure bij de rechtbank, had kunnen worden ingebracht.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in
tegenwoordigheid van mr. L.E.M. Wilbers-Taselaar, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

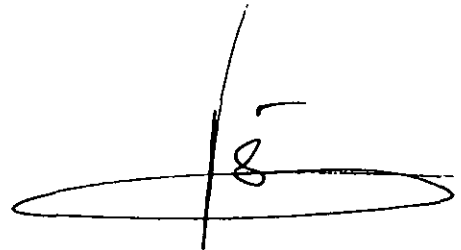
w.g. Wilbers-Taselaar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 december 2008

71-555.

Verzonden: 10 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07/24807

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 27 mei 2008

in de zaak van:

geboren op (toegekend), van Afghaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. J. Groen, advocaat te 's-Gravenhage,
tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. H. van Velzen, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 10 juni 2006 – de rechtbank begrijpt: 2007 – een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 15 juni 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 15 juni 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 21 april 2008. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening

vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser behoort tot de Dari bevolkingsgroep. Hij is afkomstig uit _____, maar heeft vanaf zijn zevende jaar in _____ gewoond, waar zijn hele familie naar toe was gevlucht om de oorlog in Afghanistan te ontlopen. Omdat de Iraanse autoriteiten steeds strenger optraden tegen Afghaanse vluchtelingen, besloot de familie na een verblijf van zeven jaar terug te keren naar Afghanistan. Bij de grens werden ze echter aangehouden door Taliban-strijders, die de familieleden vragen stelden over de koran en hen vroegen of ze konden bidden. De ouders van eiser konden geen afdoende antwoord geven op de vragen, waarop zij door de Taliban werden uitgescholden voor ketters en te horen kregen dat ze niet in Afghanistan thuis hoorden. Zij werden samen met de broer en zus van eiser en enkele andere familieleden door de Taliban meegenomen naar de bergen. Er werd geschoten. Nadien kwamen de Taliban weer terug en gaven de andere leden van het reisgezelschap de opdracht weer in de bus te stappen en terug te keren naar Iran. In _____ aangekomen, belde eiser zijn tante. Zij heeft hem opgehaald en meegenomen naar huis. Eiser kon niet werken, omdat de Iraanse autoriteiten invallen deden bij bedrijven. Afghanen werden dan opgepakt en uitgezet. Uiteindelijk kon eiser niet bij zijn tante blijven en stuurde ze eiser naar zijn broer, die in Nederland verblijft.
- 2.5 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, op het volgende standpunt gesteld. Eiser heeft verwijtbaar geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Eiser heeft daarnaast onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van zijn reisroute. Verweerder acht het niet geloofwaardig dat eiser afkomstig is uit Afghanistan, nu hij de vragen over zijn gestelde land van herkomst niet of onjuist heeft beantwoord. Om die reden kan geen waarde worden gehecht aan de verklaringen van eiser omtrent zijn gestelde identiteit en de problemen die hij in Afghanistan zou hebben ondervonden. Overigens weet eiser ook met betrekking tot Iran weinig tot geen relevante kennis naar voren te brengen. Zijn gestelde verblijf aldaar wordt ongeloofwaardig geacht. Uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiser meerderjarig was op het moment van zijn aanvraag. Om deze reden komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" (AMV-vergunning).
- 2.6 Eiser heeft hiertegen in beroep het volgende aangevoerd. Eiser is naar Nederland gevlucht omdat hij hier een broer heeft. Deze broer is getraceerd. Eiser woont momenteel bij hem in. Volgens deze broer was eiser ongeveer vijf jaar oud toen hij naar Nederland vertrok en eiser achterbleef. Dan zou eisers geboortedatum mogelijk _____ zijn. Eiser weet nu, geholpen door zijn broer, meer details te noemen, zoals de naam van zijn werkgever en over zijn reis. Eiser is ten onrechte gehoord in het Farsi. Er zijn verschillen tussen het Farsi en het Dari, de taal van eiser. Daardoor kunnen misverstanden zijn ontstaan. Eiser heeft in Afghanistan geen onderwijs genoten. Het is daarom dat hij weinig weet te vertellen over _____. Eiser is nu duidelijk meer op zijn gemak en kan meer verklaren over Afghanistan en Teheran. Het kan eiser niet worden verweten dat hij geen documenten heeft. Zijn vader had deze documenten, maar hij is door de Taliban meegenomen en vermoord. Zijn broer kan getuigen dat eiser is wie hij zegt te zijn. Eiser is in Afghanistan bijna ooggetuige geweest van de moord op zijn familieleden. Om die reden zou hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd moeten worden verleend op grond van het

traumatabeleid. Voorts houdt eiser vol dat hij minderjarig is en in het bezit moet worden gesteld van een AMV-vergunning. Ter staving daarvan heeft hij per brief van 19 november 2007 een uit 2004 daterend uittreksel uit een door het Afghaanse Ministerie van Financiën te Kabul bijgehouden register overgelegd, dat inhoudt dat eiser in 2004 14 jaar oud was.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 De beroepsgrond dat eiser ten onrechte is gehoord in het Farsi in plaats van het Dari en dat daardoor misverstanden kunnen zijn ontstaan wordt door de rechtbank juridisch gekwalificeerd als heeft verweerder gehandeld in strijd met artikel 3:2 Algemene wet bestuursrecht (Awb) (zorgvuldige voorbereiding). De rechtbank stelt vast dat eiser tijdens het eerste gehoor is gehoord in het Dari en tijdens het nader gehoor in het Farsi. Tijdens beide gehoren is eiser expliciet gevraagd of hij de tolk goed heeft begrepen en kunnen verstaan. Verder is hem gevraagd of hij tevreden is over de manier waarop het gesprek is verlopen. Deze vragen heeft eiser beide keren bevestigend beantwoord. Daarnaast is hem nog gevraagd of hij nog op- of aanmerkingen had over de manier waarop het gesprek heeft plaatsgevonden. Deze vraag heeft eiser beide malen negatief beantwoord. Nu eiser niet eerder de taal van de gehoren aan de orde heeft gesteld, uit de gehoren niet blijkt dat er misverstanden zijn ontstaan en eiser thans niet aangeeft welke misverstanden zijn ontstaan, faalt deze beroepsgrond.
- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser verwijtbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en relaas. Verweerder overweegt dat eisers verklaring, dat zijn vader de documenten had en dat hij vermoord is, onvoldoende is om te concluderen dat hem niet kan worden aangerekend dat hij geen documenten heeft overgelegd. Immers, eiser had gedurende zijn verblijf in bij de autoriteiten van zijn land van herkomst om afgifte van een paspoort of identiteitsbewijs kunnen vragen. Dat eisers broer verzoekers identiteit zou kunnen bevestigen leidt niet tot een ander oordeel voor wat betreft het ontbreken van documenten. Nog afgezien van het feit dat de familierelatie tussen eiser en de gestelde broer niet is aangetoond, moet worden geoordeeld dat een verklaring van de broer geen vervanging kan zijn van de ontbrekende documenten en zou verweerder dan ook niet nopen tot het nemen van een andere beslissing op dit punt.
- 2.9 Het overgelegde uittreksel uit een door het Afghaanse Ministerie van Financiën onderhouden register kan aan het voorgaande niet afdoen. Nog afgezien van de omstandigheid dat eiser geen redelijke verklaring heeft gegeven voor de omstandigheid dat het document op 5 mei 2004 door het Ministerie van Financiën te Kabul zou zijn afgegeven, een datum waarop eiser naar zijn zeggen niet in Afghanistan verbleef, heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij het document niet eerder had kunnen overleggen. De rechtbank zal dit document dan ook niet bij de beoordeling betrekken.
- 2.10 Uit het verslag van het op 12 juni 2007 gehouden leeftijdsonderzoek blijkt dat eiser ten tijde van zijn aanvraag ten minste 20 jaar of ouder is en derhalve als meerderjarig moet worden beschouwd. Voormeld verslag kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder. Van de juistheid van de informatie in een deskundigenadvies mag verweerder bij zijn besluitvorming in beginsel uitgaan, mits het advies op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie verschaft

en er geen concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

- 2.11 Eiser betwist de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Ter adstructie daarvan wordt een door de Stichting Medisch Advies Kollektief (SMAK) op 19 november 2007 verzonden brief ingebracht. Deze brief houdt een aantal algemene kanttekeningen in bij de wijze waarop door verweerder het leeftijdsonderzoek wordt uitgevoerd. Dit onderzoek voldoet niet aan de vereiste zorgvuldigheid nu niet meer wordt uitgegaan van de uitrijping van twee sleutelbeenderen, maar van één sleutelbeen. Door de aan de SMAK verbonden arts is voorts opgemerkt dat de foto's die voor het door verweerder uitgevoerde onderzoek wordt gebruikt op de verkeerde wijze worden genomen en daardoor voor dat onderzoek onbruikbaar zijn. Daarbij is verwezen naar het door de SMAK in andere zaken ingenomen standpunt. Door eiser is ter zitting gesteld dat de brief van 19 november 2007 van de SMAK moet worden beschouwd als een contra-expertise, waarmee het door verweerder uitgevoerde leeftijdsonderzoek wordt betwist.
- 2.12 De rechtbank is van oordeel dat de meergenoemde brief van de SMAK niet als een contra-expertise kan gelden. Daarvoor is immers volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) vereist dat een dergelijk onderzoek op zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, door een onafhankelijke deskundige wordt verricht. Van dat laatste is in casu geen sprake nu de brief van de SMAK niet een beoordeling van de foto's van eiser door een radioloog inhoudt.
- 2.13 Eveneens volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling brengt het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen bij het leeftijdsonderzoek niet met zich mee dat verweerder tot een van de conclusie van het leeftijdsonderzoek afwijkend oordeel moet komen. Dit klemt temeer nu verzoeker in de gronden van beroep aangeeft dat het mogelijk is dat hij op is geboren en thans derhalve meerderjarig is.
- 2.14 Verweerder heeft zich tenslotte in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Afghanistan. Verweerder heeft hierbij kunnen betrekken dat eiser geen of onjuiste antwoorden heeft gegeven op de gestelde vragen met betrekking tot zijn land van herkomst. Zo kon eiser geen namen van provincies van Afghanistan noemen, of namen van steden in de omgeving van Kabul. Ook over Kabul zelf kon eiser amper vragen beantwoorden. Zo kon eiser geen namen noemen van de bazaar, de markt of van wijken van de stad, en kon hij niet beschrijven hoe de nummerborden van auto's eruit zagen. Verweerder heeft eisers verklaringen hiervoor, te weten dat hij Afghanistan op jonge leeftijd heeft verlaten en geen onderwijs heeft genoten, onvoldoende mogen achten. Immers, van iemand die in Kabul heeft gewoond, wiens ouders beiden afkomstig zijn uit Kabul en met wie deze persoon het grootste deel van zijn leven heeft samengewoond, kan in redelijkheid worden verwacht dat hij antwoord kan geven op eenvoudige vragen die betrekking hebben op zijn gestelde plaats van herkomst. Daarbij ging het naar het oordeel van de rechtbank deels ook om vragen welke zonder enig onderwijs genoten te hoeven hebben, beantwoord zouden moeten kunnen worden. Daarnaast heeft verweerder ook gewicht toe kunnen kennen aan de omstandigheid dat eiser over zijn gestelde verblijf in Teheran weinig tot geen informatie heeft kunnen verschaffen.
- 2.15 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder op grond van het voorgaande in redelijkheid het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig kunnen achten en de aanvraag

om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 29 Vw, terecht afgewezen.

2.16 De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder, gelet op de uitkomst van het leeftijdsonderzoek, op goede gronden heeft besloten aan eiser niet ambtshalve een verblijfsvergunning regulier AMV af te geven. De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.17 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

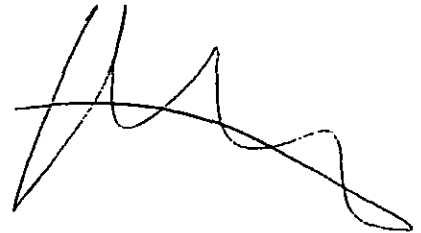
Deze uitspraak is gedaan door mr. F.P. Geelhoed, rechter, en op 27 mei 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S.S. de Groot, griffier.

afschrift verzonden op:

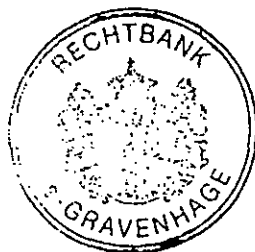
29 MEI 2008

Coll: SC

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage.

HAARLEM	
25 JUN 2008	
ZAAKNR.	200804821
AAN:	P.W. de Bont.
REF: NO: LO: CO:	PAR:

Hoger Beroepschrift

Aan de Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____ geboren op _____, in _____ in Afghanistan van Afghaanse nationaliteit, wonende te _____ te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan de Raamweg nr 3, ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. Groen, die ten deze door Weis Tamas bepaaldelijk is gevolmachtigd om dit hoger beroepschrift bij Uw Raad in te dienen en hem terzake rechtsbijstand te verlenen;

Dat _____ heeft kennis genomen van de uitspraak van Mr F.P. Geelhoed, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van de rechtbank 's-Gravenhage sector bestuursrecht nevenzittingsplaats Haarlem van 27 mei 2008 verzonden op 29 mei 2008 van welke beslissing een kopie aan dit hoger beroepschrift wordt gehecht.

Dat hij zich met de inhoud van die beslissing niet kan verenigen daartoe de navolgende gronden aanvoert.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat _____ niet kan bewijzen dat hij is wie hij zegt te zijn, terwijl er twee bewijsmiddelen voorhanden zijn te weten, één zijn broer, geboren te _____ in Afghanistan op _____ Deze

is destijds door de Nederlandse Staatssecretaris van Justitie erkend en toegelaten als vluchteling. Uit zijn asielrelaas en met name uit de verhoren die hem zijn afgenomen met name uit het nader gehoor die deze is afgenomen, blijkt dat hij een broer heeft gelijk en derhalve is het volstrekt aannemelijk dat inderdaad de broer is van en dat hij aldus kan bewijzen dat hij is, en is wie hij zegt te zijn.

Daarnaast heeft overgelegd bij brief van 16 oktober 2007 een document afgegeven door de republiek Afghanistan, Ministerie van Binnenlandse Zaken, dienst registratie persoonsgegevens van welk document een kopie hierbij gaat, vergezeld van een vertaling van dat stuk in de Nederlandse taal en vergezeld van een kopie van de enveloppe. Waaruit blijkt dat dit document waarvan dus een origineel voorhanden is gestuurd, aan het adres van van Pakistan uit op 17 oktober 2007 (zo te zien aan het poststempel).

Immers uiteraard is het van belang dat een asielzoeker aannemelijk maakt dat hij is, wie hij zegt te zijn. Onjuist is de opvatting van de rechtbank dat dit niet zou kunnen gebeuren door een getuigenverklaring, zoals de verklaring van

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat het hier zou gaan om een uittreksel uit een door het Ministerie van Financien aangehouden register. Dat is kennelijk onjuist. Het is afkomstig van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Afghanistan, dienst registratie persoonsgegevens. Dat lijkt mij volstrekt de juiste instantie om zo'n verklaring af te geven. Aangezien hij dit document eerst heeft ontvangen nadat het in oktober 2007 aan zijn broer was toegestuurd kan niet het verwijt aan hem worden gemaakt dat hij een dergelijk document niet eerder heeft overgelegd. Via, via heeft

hij gevraagd om een dergelijk document. Uiteraard heeft hij over de voortgang van die zaak geen enkele controle kunnen uitoefenen en mocht hij al blij wezen dat er überhaupt een document via Pakistan uit Afghanistan kwam.

De rechtbank had het document dus wel bij de beoordeling dienen te betrekken.

Dan zijn er vragen gesteld bij zijn minderjarigheid ten tijde van de asielaanvraag. De conclusie dat hij meerderjarig zou zijn geweest - quod non - stoelt op een onderzoek dat blijkens de stichting media advies collectief niet deugt. Ik verwijs naar de brief van de stichting medisch advies collectief van 16 oktober 2007 ondertekend door Dr Keunen getiteld "contra- expertise leeftijds- onderzoek geboren . Uit die brief blijkt dat de röntgenfoto's zodanig knullig zijn genomen dat daarop niet is te zien hoe de sleutelbeenderen van er precies uitzagen. Immers op bladzijde 2 staat "op de schuin ingedraaide sleutelbeenfoto's zijn de sleutelbeengroeischijven onbeoordeelbaar omdat de sleutelbeengroeischijven uit de röntgenbundel zijn gedraaid dan wel door overprojectie zijn getroffen. Bovendien zijn de deskundigen van het medisch advies collectief van oordeel dat het rapport van de heer van der Pas niet deugt omdat uit de wetenschappelijke literatuur blijkt dat het niet doorslaggevend is dat één sleutelbeen uitgerijpt is maar dat pas kan worden geconcludeerd dat iemand 20 jaar of ouder is wanneer beide sleutelbeenderen zijn uitgerijpt. In de brief van het medisch adviescollectief en in de brief van 19 november 2007 van het medisch adviescollectief, wordt bovendien verwezen naar andere zaken waarin de rechtbank al eerder tot de conclusie was gekomen dat de methode Van der Pas niet deugt. Als het al juist is dat van der Pas een deskundige is, dan is er in ieder geval zo veel bezwaar gemaakt, inmiddels niet alleen in deze zaak maar ook in andere zaken, tegen zijn methode van onderzoek dat deze methode op zich verwerpelijk is en

derhalve dit niet als een deskundigenadvies mag gelden op basis waarvan de conclusie getrokken zou kunnen worden dat Weis Tamas meerderjarig was op het moment dat hij hier politiek asiel vroeg, quod non.

Ten onrechte overweegt de rechtbank als te lezen valt in rechts-overweging 2.14 nu er aan voorbij wordt gegaan dat Weis Tamas aan één oor doof is zoals zijn broer ook heeft verklaard en zoals hij overigens ook zelf heeft verklaard, dat hij op jeugdige leeftijd met zijn ouders is gevlucht van naar in Iran en uit dien hoofde weinig weet over Afghanistan omdat hij nog heel jong was toen hij Afghanistan verliet, in Afghanistan gezien zijn jeugdige leeftijd geen onderwijs heeft genoten en bovendien dodelijk verlegen is zodat het hem moeilijk viel om op de juiste wijze te reageren op de vragen die de IND hem destijds stelde, eerst over Kabul en Afghanistan en later over Teheran en Iran. Bovendien heeft hij een en ander gecorrigeerd, nadat ondergetekende met zijn broer erbij een gesprek met hem had gehad. Ten onrechte is de rechtbank daar aan voorbij gegaan.

Het is op deze drie gronden dat Weis Tamas van oordeel is dat de onderliggende beslissing van de rechtbank van 27 mei 2008 moet worden vernietigd en dat het oorspronkelijk verzoek moet worden gehonoreerd tot verlening van politiek asiel aan Weis Tamas op basis van het zogeheten traumatabeleid.

's-Gravenhage, 24 juni 2008

J. Groen